

Трибуна

Петропавлівської Борщагівки

№ 23(138)

18 листопада 2011 року

Благоустрій

ПОДІЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО ЗНАЧЕННЯ

Другий рік поспіль Петропавлівська Борщагівка стала лауреатом Всеукраїнського конкурсу на кращий населений пункт з благоустроєм та охорони громадського порядку. Це стало відомо минулого тижня, коли відповідна комісія Міністерства житлово-комунального господарства і будівництва підбила підсумки конкурсу.

Вручення нагород урочисто відбулося в Міжнародному виставковому центрі "Експо-

лаза" за участю міністра житлово-комунального господарства та регіонального будівництва Анатолія Близнюка, інших відповідальних осіб.

У підсумкових заходах взяли участь Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова Олексій Кодебський, заступники голови Олександр Оболонський і Володимир Тітов, виконуючий обов'язки директора Комунального підприємства "Благоустрій" Володимир Зелений. Нашій делегації було вручено кубок і Диплом переможця всеукраїнського конкурсу "Населений пункт найкращого благоустрою і підтримки громадського порядку".

Нагороду Олексію Кодебському вручає міністр житлово-комунального господарства і будівництва Анатолій Близнюк

– Відверто кажучи, – розповідає Олексій Іванович, – я й не сподівався, що й цього року ми переможемо в конкурсі. Адже велика робота, яку ми проводимо щороку, чекає на нас вже в наступному році: зведення нового дитячого на 150 місць, реконструкція старого приміщення дитсадка, де розміститься центр дитячої творчості. Але я радий, що роботу нашого виконкому, сільської ради та громади в уряді оцінили знову так високо...

Інф. "Трибуни".

Офіційно

Петропавлівсько-Борщагівська сільська рада
Києво-Святошинського району Київської області
Розпорядження №7

с. Петропавлівська Борщагівка

від 7 листопада 2011 року
«Про скликання чергової
9-ої сесії Петропавлівсько-
Борщагівської сільської ради
VI скликання».

Керуючись вимогами ст. 46 п. 4 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» скликати чергову дев'яту сесію П.Борщагівської с/ради VI скликання 24 листопада 2011 року о 10 год. 00 хв.

Сесію провести в актовій залі с/ради за адресою: село Петропавлівська Борщагівка, вул. Ярослава Мудрого, 1-А.

На розгляд сесії запропонувати такий порядок денний:

1. Про пайову участь замовників будівництва у розвитку інфраструктури сіл П. Борщагівки і Чайки.

Доповідають:

заступник с/голови Оболонський О.І. та Дідескуль А.Л. - юрист, директор УК «Екосорб» - Сидоренко Ю. М., директор ТОВ «Укргаз» Кондрашевська О. Г., директор ТОВ «Омокс» Кулагін О. В., директор «Екоінвестбуд» Ляшко І. В.

2. Про «Правила благоустрою території та забезпечення чистоти і порядку в громадських місцях на території сіл П. Борщагівка та Чайки».

Доповідають:

Оболонський О.І. та голова постійної комісії з питань екології та охорони навколишнього середовища Чайковський М.П.

3. Про «Положення про реконструкцію, перепланування, переобладнання квартир, добудови балконів і лоджій в багатоповерхових будинках на території П. Борщагівської с/ради.

Доповідають:

Резванюк Т.І. — архітектор села та голова постійної комісії з питань будівництва, торговельного, побутового обслуговування, транспорту і зв'язку, комунальної власності та соцрозвитку території Кулагін О.В.

4. Про внесення змін до бюджету П. Борщагівської с/ради на 2011 рік.

Доповідає: голова постійної комісії з питань планово- бюджетної та інвестиційної діяльності Коваленко О.Д.

5. Земельні питання.

Доповідає: землевпорядник Савченко О.В.

6.Різне.

Сільський голова

О. І. Кодебський

Резонанс

ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН – ОЗНАКА РІВНЯ ДЕМОКРАТІЇ

В наш час великого значення набуває звернення громадян у найрізноманітніші інстанції владних структур, господарчих органів, установ й організацій. Адже саме цей спосіб спілкування є важливою ознакою рівня демократії. І від того, чи буде знайдено позитивну відповідь на кожне звернення громадян, залежить не тільки настрої заявника, а й оцінка демократичності суспільства.

У Петропавлівсько-Борщагівській сільській раді надається великого значення зверненням громадян. Регулярно це питання виноситься як на сесію сільської ради, так і виконкому.

До речі, на останньому засіданні виконкому його секретар Юлія Родіна проінформувала присутніх, про те, що з

початку року сільською радою зареєстровано 1370 звернень громадян сіл Петропавлівської Борщагівки і Чайки. Крім того на особистому прийомі в сільського голови Олексія Кодебського побувало майже 280 громадян. Вони стосувались питань надання земельних ділянок, будівництва, визнання права власності на нерухоме майно, надання матеріальної допомоги, опіки і піклування тощо. У прийнятому рішенні з цього питання рекомендовано всім відповідальним особам неухильно дотримуватися графіків прийому громадян, забезпечити своєчасний розгляд заяв і скарг громадян, постійно здійснювати їх аналіз та узагальнення з метою виявлення причин, що їх породжують.

Інф. "Трибуни".

Актуальне інтерв'ю

ОЛЕКСІЙ КОДЕБСЬКИЙ: "ПИШАТИСЯ ПЕТРОПАВЛІВСЬКОЮ БОРЩАГІВКОЮ БУДЕМО УСІ"

Посадку дерев здійснюють працівники торговельного гіпермаркету "Ашан"

Писати про успіхи приємно завжди. І хоч в деякого це й може викликати порівняння з відповідним радянським періодом, коли "успіхи" були суцільними в усьому, я стверджую: в нашій Петропавлівській Борщагівці останнім часом результати роботи громади множаться на очах. Про

це засвідчило чимало конкретних фактів, які піднесли наш населений пункт до високого республіканського рівня.

Щоб уточнити найбільш вагомі здобутки громади нині, наш кореспондент звернувся до Петропавлівсько-Борщагівського сільського голови Олексія Кодебського.

– Шановний Олексію Івановичу, перш за все дозвольте привітати вас з перемогою в республіканському конкурсі. Адже це вже другий такий успіх, що засвідчило про стабільну, цілеспрямовану роботу сільської ради. А запитання моє стосується головного: за рахунок чого вдалося добитися цього значного досягнення?

– Дякую за вітання. Відповідь на ваше запитання міститься в змісті роботи сільської ради, її депутатського корпусу, виконкому. Останніми роками наша робота ведеться активно, з урахуванням пропозицій і звернень мешканців села.

Хочу відзначити такий важливий момент: поступово в більшій частині петропавлівців змінюється на краще психологія як поведінки, так і ставлення до громадських справ. Це виявляється в питаннях благоустрою, громадського порядку, відповідальності за стан справ на тій чи іншій вулиці, площі, громадському місці.

Продовження на 2 стор.

На прийомі в сільській раді постійно беруть участь секретар сільради Любов Коваленко і член виконкому Іван Болоніхін

ОЛЕКСІЙ КОДЕБСЬКИЙ: “ПИШАТИСЯ ПЕТРОПАВЛІВСЬКОЮ БОРЩАГІВКОЮ БУДЕМО УСІ”

Початок на 1 стор.

І це, безперечно, радує. Адже саме коли ми працюємо разом, коли кожна слухна пропозиція громадян йде на користь усієї громади, то результат, як і слід було очікувати, приносить успіх.

Тому, підсумовуючи вищесказане, хочу зазначити: сільська рада і я, як її голова, будемо і надалі використовувати всі можливості для того, щоб Петропавлівська Борщагівка стала прикладом у розвитку місцевого самоврядування не тільки на Київщині, а й у всій Україні.

– Мені бачиться, що окрім успіху в питаннях благоустрою і громадського порядку, є й інші підтвердження правильності обраного шляху...

Житловий комплекс “Чайка” – 2011 рік

– Звичайно. Та все ж хотів би звернути увагу мешканців села й на роботу, яка проводиться на території села Чайки. Тут також здійснюються неабиякі перетворення на житловому комплексі “Чайка”. І створюють це також члени нашої громади – голови постійних комісій сільської ради Олексій Кулагін, Оксана Кондрашевська, депутати Павло Левченко, Тимофій Ніч, інші активісти громади.

– Ми з вами зупинились лише на одному напрямку діяльності сільської ради на нинішньому етапі. Але ж отаких важливих справ у сільраді вистачає. Чим ще сповнений день сьогоднішній?

– Нині неабияке піднесення в Петропавлівській Борщагівці викликав виступ нашої футбольної команди “Чайка”. Вона знову стала чемпіоном Києво-Святошинського району і виборла срібні медалі обласної першості.

Сільська рада підтримує футболістів, а вони у відповідь демонструють цікавий і динамічний футбол. Тому на матчі, які відбуваються на шкільному стадіоні, постійно збирається іноді до 500 і більше вболівальників. І це також викликає радість у багатьох.

Варто підкреслити: три роки тому ми зробили важливу справу, коли побудували цей сучасний стадіон, на якому можна грати впродовж усього року. Це й принесло позитивний результат. І не жаліємо, що чималі кошти вклали у справу надзвичайної ваги.

– Мені часто доводиться зустрічатися зі спортсменами-ветеранами села і всі вони в один голос стверджують: це й справді турбота про молодь, про здоровий спосіб життя, про розвиток. А якими ще досягненнями сільська рада зможе порадувати петропавлівців?

– Попереду ще багато задумів, планів. Думаю, що ми зможемо пишатися нашим селом вже в найближчому майбутньому. Адже в таких спортсменів як кикбоксер Олександр Попов, лижниця Віта Якимчук, кикбоксерка Наталія Бірюк є чимало послідовників і учнів. Заохочуючи їх, ми створюємо можливості для заняття спортом. І вони прославляють наше село. Тож цілком ймовірно, що про нього вже ближчим часом дізнається світ. І ми всі пишатимемося нашими спортсменами.

Хочу подякувати всім за розуміння і підтримку всіх добрих справ, якими займається сільська рада. Майбутнє в нас – величне.

Михайло ГРИЦЕНКО

Вітаємо з ювілеєм!

Чесно і відзначив ювілей член виконкому Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради **ІВАН ІВАНОВИЧ БОЛОЧУХІН**. Зі славною датою його привітали рідні, близькі, друзі та колеги по роботі.

Усі роки праці та громадської діяльності Івана Івановича відзначаються відповідальним ставленням до роботи, вдумливими рішеннями та ініціативністю.

Зичимо Вам, шановний Іване Івановичу, міцного здоров'я, благополуччя в родині, успіхів у громадській роботі.

Виконком сільської ради

Величний ювілей відзначила жителька Петропавлівської Борщагівки **Ч.С.ДОВБАМ**.

ВІТАЄМО ВАС, ШАНОВНА ЧАДІЯ СЕМЕЧІВНА!

Від усієї душі бажаємо ювілярці міцного здоров'я на багаті роки життя, родинного щастя й добробуту, здійснення всіх Ваших задумів. Чехай кожний Ваш день наповнюється найважливішими словами, які зігріватимуть душу, принесуть тепло.

Виконком сільської ради

Радісну дату в житті днями відзначив голова постійної комісії сільської ради **О.Т.ТРИЗДУБ ШАНОВНИЙ ОЛЕКСАНДРЕ ТРИГОРОВИЧУ!** ЩИРОСЕРДЕЧНО ВІТАЄМО ВАС ІЗ ДНЕМ ЧИРОДЖЕЧІЯ!

Щоденна копійка діяльність на відповідальній посаді вимагає від Вас повної відданості справі, наполегливості, подолання труднощів, високого професіоналізму.

Із честю вирішуючи це покликання, Ви заслужили глибоку пошану серед людей, даруючи їм не тільки свої знання та досвід, але й тепло своєї душі.

Зичимо Вам міцного здоров'я, радості родинного благополуччя, плідного довголіття!

Петропавлівсько-Борщагівська сільська рада

Чесно і відзначив ювілей депутат Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради **М.М.ЧУМ ШАНОВНИЙ ТИМОФІЮ МИХАЙЛОВИЧУ!**

Поздоровляючи з цим чудовим ювілеєм, зичимо Вам невпинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів та задумів.

Бажаємо, щоб підґрунтям щасливого життя та плідної професійної діяльності були міцне здоров'я, серце сповнене любові та добра, натхненна думка й щирі почуття.

Петропавлівсько-Борщагівська сільська рада

Оголошення

Петропавлівсько-Борщагівська сільська рада здає в оренду офісні приміщення в напівпідвальному поверсі:

1. 32,7+15,8м ²	5. 37,4м ²
2. 19,4м ²	6. 18,2м ²
3. 13,2м ²	7. 14,8м ²
4. 16,8м ²	8. 15,9м ²

Телефонувати: 406-48-75

Наші консультації

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ НОВАЦІЇ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Підписаний Президентом України та ухвалений 8 липня нинішнього року Закон України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» № 3668-і. вступив в силу з 1 жовтня 2011 року.

Прийнятий Закон передбачає:

– встановлення максимального розміру пенсії на рівні 10 прожиткових мінімумів для непрацездатних громадян (з 1 жовтня 2011 року - 7840 грн.);

– обмеження пенсії максимальним розміром не буде поширюватися на раніше призначені пенсії;

– поступове, протягом 10 років - по півроку за рік, ПІДВИЩЕННЯ пенсійного віку для жінок до 60 років;

– пенсійний вік для осіб, які працювали з шкідливими умовами праці, для жінок, які виховали 5 і більше дітей, або дітей-інвалідів, учасників бойових дій, ліліпутів і карликів, а також інвалідів по зору I групи, не підвищується;

– поступове, протягом 10 років - по півроку за рік, підвищення віку для призначення державної соціальної допомоги жінкам, які не набули права на пенсію, до 63 років;

– облік зарплати для обчислення пенсії за 60 місяців до 2000 року тільки за бажанням особи;

– підвищення мінімального страхового стажу, необхідного для призначення пенсії за віком, з 5 до 15 років;

– збільшення страхового стажу, необхідного для призначення мінімальної пенсії за віком і для підвищення пенсії за понаднормовий стаж для нових пенсіонерів: жінкам - з 20 до 30 років, чоловікам - з 25 до 35 років;

– зменшення необхідного страхового стажу для призначення пенсії особам, які стали інвалідами, та диференційоване підвищення необхідного стажу до 10 (15) років залежно від групи і віку встановлення інвалідності;

– пенсія особам, звільненим у зв'язку із скороченням штатів, призначатиметься при наявності страхового стажу 30 років у жінок і 35 років у чоловіків;

– встановлено одноразову допомогу в розмірі 10 призначення пенсії при виході на пенсію працівникам бюджетної сфери (освіти, культури, охорони здоров'я, соціального захисту);

– змінено максимальну величину бази нарахування єдиного внеску з 15 до 17 мінімальних заробітних плат (з 1

жовтня - 16 745 грн.).

Зміни в порядку призначення та перерахунку пенсій

– для призначення пенсії враховується середня заробітна плата по Україні за три календарні роки, що передують року звернення за призначенням пенсії, а для перерахунку пенсії - середня заробітна плата, з якої призначено, (перераховано) пенсію;

– із заробітку для обчислення пенсії надана можливість виключати періоди догляду за дитиною до 3-х років, за інвалідом I групи, престарілим або дитиною-інвалідом, періоди строкової військової служби;

– працюючим пенсіонерам перерахунку пенсії у зв'язку з підвищенням розміру прожиткового мінімуму будуть здійснюватися тільки після звільнення з роботи;

– пенсії за вислугу років будуть перераховуватися з урахуванням відпрацьованого страхового стажу після досягнення пенсійного віку;

– особам, звільненим за скороченням штатів і яким призначено пенсію за віком за 1,5 року до досягнення пенсійного віку, виплата призначеної пенсії в разі їх працевлаштування припиняється;

Зміни в порядку обчислення заробітку для призначення пенсії для осіб, які отримували допомогу по безробіттю:

– за період отримання допомоги по безробіттю враховується мінімальна зарплата;

– періоди безробіття виключаються із заробітку при оптимізації.

Далі буде.

ГАЛИНА ІВАНІВНА СНІЖНА: ВЧИТЕЛЬ — НЕ ПРОСТО ПРОФЕСІЯ, ЦЕ МІСІЯ

Справжнім вчителем може бути лише той, хто з дитинства мріяв «сіяти розумне, добре, вічне». Адже це благородна і відповідальна справа — формувати нове покоління.

У Галини Іванівни Сніжної — вчительки української мови та літератури Петропавлівсько-Борщагівської школи — стаж роботи тут 33 роки. І своє покликання Галина Іванівна реалізувала повною мірою. Підтвердженням тому є вдячність багатьох вихованців навчального закладу.

Вона народилася в містечку Узин, Київської області, що знаходиться недалеко від Білої Церкви. Після закінчення середньої школи дівчина вступила до педагогічного інституту ім. М.Горького (нині — це університет М.Драгоманова). У 1967 році його успішно закінчила й почала працювати старшою піонервожатою у Вишгородському районі, а потім вчителем української мови та літератури. Починаючи з 1972 року, перейшла у Петропавлівську Борщагівку — організатором позакласної роботи.

— Прийшли ми в школу в один рік з Р.М.Матвієнко та вчителькою математики Н.В.Юзьковою, — згадує Галина Іванівна. — Нас добре зустрів директор школи П.Л.Машовець. Ми, молоді викладачі, одразу влилися в колектив. Бо нам багато допомагали наші старші колеги. Серед них завуч школи — Л.Ф.Рибченко.

Нам запропонували вести позакласну роботу, бо вільного часу було більше, ніж в інших. У той час працювали у дві зміни. Починалася робота о 8 годині ранку і закінчувалась пізнього вечора. Тоді піти раніше було неможливо, бо робота вимагала повної віддачі й нашої уваги до дітей.

На той час основна моя робота в школі — організатор виховної роботи, але я мала ще години з української мови та літератури. Педагогічна посада організатора з виховної роботи була тільки введена і це був ще новий фах для школи. Тому працювати було трошки важко через те, що багато дітей були важкими підлітками, яким треба було приділяти більше уваги, виховувати. Роботи було багато не тільки в школі, а й поза школою — вчителям постійно доводилося спілкуватися не лише зі школярами, але і з їхніми батьками, бабусями і дідусями. Це люди, що належать до різних сфер діяльності, і з кожним з них треба порозумітися, підібрати до них ключик, завоювати довіру, щоб і для них слова педагога були важливі, щоб вони виконували його рекомендації. Від такого взаєморозуміння залежить багато. Якщо батьки з недовірою ставляться до вчителя, як той зможе грамотно побудувати стосунки з дитиною?

Галина Іванівна з теплом і радістю згадує як возила дітей по місцях бойової слави, відвідувала з ними музеї, театри. Тоді побачити багато цікавих місць було ще можливим, бо не дуже дорого коштували екскурсії. Вчителька зі своїми учнями тоді

об'їхала всю Україну. Вони побували у Каневі, Новоград-Волинському, Львові. Відвідали цікаві музеї Лесі Українки, Михайла Коцюбинського. Побували в Житомирі — у музеї космонавтики С.П.Корольова. Іздили з цікавими екскурсіями по історичних місцях України, як наприклад, Лютіж, а музеї Києва взагалі всі відвідали.

Розповіла Г.І.Сніжна про цікаву поїздку,

яка була організована за допомогою радгоспу «Совки». Школі надали автобус і організували поїздку викладачів з учнями до Білорусії, де похований наш земляк Герой Радянського Союзу — Іван Олександрович Мельниченко. Зустрічали нашу шкільну делегацію гарно. Поїхали на зустріч Г.І.Сніжна, вчителька молодших класів Н.Лаврінець, голова сільської ради В.Г.Рябокін з 25 учнів, які закінчили школу «на відмінно». Також на цю зустріч був запрошений учасник Великої Вітчизняної війни — Іван Фокович Костенко. Перед від'їздом відбулась святкова лінійка, на якій було наголошено про цей важливий захід.

— Зустріч була приємною та захоплюючою. Нас тепло зустріло районне та шкільне керівництво. Нам показали школу, історичні матеріали, які були зібрані про нашого земляка Івана Мельниченка, — продовжує Г.І.Сніжна. — Також цікаво було зустрітися з ветеранами війни, які знали нашого земляка. Відбулися урочисті зустрічі в білоруській школі з учнями та викладачами. Біля могили І.О.Мельниченка діти прочитали вірші, згадали подвиг, який здійснив відважний капітан. Взагалі ми перші побували на цій могилі. Тоді вже стояв пам'ятник Герою, висаджені квіти; могилка була доглянута.

Це була дуже важлива поїздка не тільки для наших дітей, а й для білоруських. Я

пригадую, що ми повезли величезних три відра тюльпанів. Спочатку зупинилися в Мстиславі, в готелі. Ці квіти стояли на підвіконні. Мешканцям так вони сподобалися, що вони до нас стукали у вікно й просили ці квіти. Деяким людям ми квіти подарували.

На початку 80-х років Г.І.Сніжна з викладачем фізики В.А.Мельниченко організувала поїздку до Москви, розраховану на два дні. Це була збірна школи. Готель, де їх поселили, був величний. Його вікна виходили на Червону Площу та мавзолей Леніна. Усім запам'ятався мавзолей. Черги до цієї історичної пам'ятки завжди великі, тому треба було прийти раненько.

— Прийшли до мавзолею о четвертій годині ранку, але там вже стояли люди. Ми стійко вистояли і тільки о десятій годині зайшли до мавзолею, — каже Галина Іванівна. — Ще запам'яталася зустріч нового року в Москві. Під бій кремлівських курантів, ми всі піднялися та дивилися на червону зірку й слухали той святковий бій годинника, який відлічував останні хвилини року. Це гарне урочисте піднесення ми зберегли на все життя. Що нас вразило? Те, що під бій курантів багато людей висипало на Червону Площу і вони всі разом святкували Новий рік. Їх було дуже, дуже багато. Була насправді дійсно святкова атмосфера зустрічі Нового року, що так всім запам'яталася.

Коли я пішла з посади організатора й повністю перейшла на викладання української мови та літератури, мені дали класне керівництво. І перше, що я зробила, поїхала зі своїми учнями в Канів — на могилу Тараса Шевченка. Ми приїхали автобусом. Піднялися сходами (392 сходинки). Біля пам'ятника Шевченка підготували промову: читали вірші, співали заповіт. Я попросила екскурсовода сфотографувати нас біля пам'ятника. І раптом ми побачили, що до нас йде велика делегація: одна, друга, третя. Вже пізніше нам пояснила екскурсовод, що це були делегації з Фінляндії, Франції, Канади (в українських вишиван-

ках), Великобританії. Ми хотіли вже сходити, але через перекладача нас попросили зупинитися, щоб мати змогу сфотографувати наших учнів. Тоді у дітей шкільна форма була дуже гарна: коричневе платтячко з білими бантиками у дівчаток та костюмчик у хлопчиків. Всі були святково одягнені, в руках тримали квіти. Кожна делегація нас окремо фотографувала. Тож ми такі вистояли — непохитно. Навіть водій почав нас підганяти, бо прийшов час від'їжджати.

Поїздка до Бресту виявилася теж не менш цікавою та пізнавальною. Галина Іванівна їздила тоді з учнями та викладачами Л.М.Шельман і В.В.Драган. Містечко Брест — малесеньке, його видно як на долоні. Ця поїздка була приурочена до Дня Великої Перемоги. Це була теж незабутня поїздка. Діти цікавилися музеєм, фортецею, розпитували працівників фортеці про тяжкі бої у місті. Віддали шану нашим загиблим воїнам-визволителям. Діти були дуже задоволені та привезли багато незабутніх вражень.

39 років свого життя віддала Галина Іванівна дітям. Вона — вчитель вищої категорії, має звання «Старший вчитель». З педагогічних відзнак має: «Відмінник народної освіти УРСР» (1990р.), медаль «Ветеран праці», почесні грамоти районного та обласного відділів освіти.

У неї є учні — послідовники, які обрали собі професію вчителя. Серед них викладачі української мови та літератури: С.І.Рябокін, Г.А.Сергієнко, Г.М.Бондаренко. Такими вихованцями по праву можна пишатися, а учні О.О.Лазебник, Ю.А.Волошина, Т.О.Кодебська, Т.А.Слободенюк, В.Г.Зінченко та інші завжди будуть у пам'яті викладача, який так багато зробив для дітей, віддав їм своє тепло, жив їхніми проблемами, допомагав у навчанні, щоб вирости насправді достойними і хорошими людьми.

Марина СЛАВСЬКА

Проза

Павло КОСТЕЧКО

*** ПЛАЗОВИКИ ***

Але... Чому вона раптом почервоніла? Чому лашчиться, як мале, побите цуценятко? Про що говорить і винавато заглядає їй в очі? До Марії те не зразу дійшло. Вона й далі пригортає Лесю, гладить худенькі плечі, а в самої чомусь мліють натруджені руки.

— Привітай її, дочко, вона заміж вийшла. У місті зі своїм чоловіком житиме...

— Що? Що ви сказали? — немов прорвало старшу сестру. Вона відсторонюється від Лесі, як від холодної стіни, її очі спалахнули лихим полум'ям. І вся вона, з порепаними руками, ногами, обвітраним обличчям, облупленим носом, невпізнанно напружилася, стала такою чужою, що навіть рідні батьки знітилися, принішкли.

Хіба було коли думати про себе? Про ті фарби та парфуми, як на колгоспній фермі з ранку до

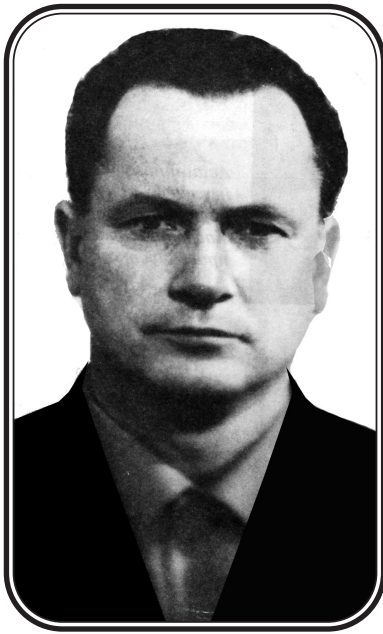
ночі... Та й удома треба, бо тата й досі мучать давні фронтіві рани, а матуся теж більше лежить, ніж ходять. Далась їй та проклятуща війна, коли залишилась з трьома малими дітьми...

— А в кого ти спитала? Хто тобі дозволив? Хіба я не могла цього зробити ще п'ять чи десять років тому? Коли молодшою була, гарною, всім потрібною! Коли люди знаходилися! Ти он про них подумала? А про мене?

— Я вже доросла, можу й сама так вирішувати... Мені з ним жити, з моїм чоловіком. Досі були без мене і тепер обійдеться...

— А-а-а! Тепер ми тобі непотрібними стали? Бо маеш диплом в сумці! Досить з мене такого життя! Досить! Хіба я не людина? Не хочу мати чоловіка, дітей? Вибачте, мамо... І ви, тату... Хай тепер вона похазяйнує!

Марія розлючено скидала з ніг

закаляні кирзові чоботи, довгу, рясну материну спідницю. Одягала все нове.

Сестра й мати плакали в кутку двору обнявшись, брат стояв осторонь і тільки з посмішкою поглядав на всіх. А батько тупцяв коло старшої дочки, підтакував їй та підбадьорював:

— Ідь, Марійко, ідь... Тепер твоя черга. Лисавета з нами поживе якийсь час. Вже ж не маленькі, не так, як раніше... Тільки от корови як без тебе будуть? Стільки років по телятку збирала...

— А вона он догляне. У мене навіть з головою колгоспу домовленість є.

— То куди ж ти? Переночувала б...

Марія заперечливо похитала головою й заплакала:

— Простіть мені, таточку... Не можу я, бо ще передумаю.

...Ще й сонце не зійшло, а вона вже читала об'яви у великому місті над Дніпром. «Потрібні... потрібні...»

«Ага-а... Оце саме те, що мені треба: завод сільськогосподарських машин. Вже коли вчитись на когось, то так, щоб воно і вдома в колгоспі знадобилось. Адже я тут не збираюсь довго затримуватись», — роздумувала Марія.

Вкінці довгого переліку різних професій, потрібних підприємству, стояло: «учні... інженерно-технологи».

«Ну що ж, — подумала собі, — піду учнем інженера-технолога». Що воно таке, Марія не знала, їй просто сподобалась назва фаху.

«На місці буде видніше, — розміркувала, — чого зволікати? І так уже багато часу втратила».

Далі буде

ФІНАЛ ТАКОЖ СРІБНИЙ

Сільські голови Михайлівки-Рубежівки і Петропавлівської Борщагівки Михайло Рябчук і Олексій Кодебський

Офіційне закінчення сезону Петропавлівсько-Борщагівської "Чайки" відбулося минулої суботи в Білгородці. Тут проведено фінальний матч кубка Києво-Святошинського району, в якому зустрілись наша "Чайка" і Михайлівсько-Рубежівський "Сокіл".

До вирішального поєдинку команди підійшли з різними результатами. Петропавлівці – у ранзі срібних призерів чемпіонату Київської області, чемпіона нинішнього року Києво-Святошинського району. Аот рубежівці такими успіхами похвалитися не могли.

До речі, команди вже зустрілися між собою весною – під час розіграшу Кубка Віктора Чанова. І також у фіналі. Тоді наша команда не залишила шансів своїм суперникам – 4:0.

Можливо тому, що "Сокіл" грає в нижчій лізі, а петропавлівці добились значних успіхів у вищій та ще й в області, "Чайка" не вийшла на гру, настроєною боротися за перемогу за будь-яку ціну. Була помітна втома гравців, які багато сил віддали змаганням різних рівнів. Тому цього разу вона не стала тією грізною силою, яка громила своїх суперників навіть на чужих полях. Тож "Соколу" вдалося захопити ініціативу вже з перших хвилин матчу, а трохи згодом і відкрити рахунок. Це сталося в середині першого тайму.

Однак, у другій половині гри, явно не бажаючи поступатися, футболісти нашої команди взялися за діло всерйоз.

Тренер Олександр Ігнат'єв провів кілька корисних замінів. І "Чайка" таки розправила крила. Атаки одна за другою накочувались на ворота рубежівців. Воратар гостей грав на межі своїх можливостей, відбиваючи найнеймовірніші удари по воротах. Мали забивати голи Василь Бляхарський, Микола Обіюх, Володимир Богданов. Та цього дня "Сокіл" вистояв. Тож матч так і закінчився з мінімальною перевагою – 1:0.

Отже, кубок району отримали рубежівці, який вручив голова обласної федерації футболу Олександр Тютюн. Переможці також отримали золоті медалі і диплом.

Нагороди також отримали й фіналісти – диплом і срібні медалі. На матчі були присутні Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова Олексій Кодебський, Михайлівсько-Рубежівський сільський голова Михайло Рябчук.

Інф. "Трибуни".

Фіналісти кубка Києво-Святошинського району – команда "Чайка"

ГРА ОБЛАСНОГО РІВНЯ

Багато атак петропавлівців зупинив воротар "Сокола"

У минулому номері нашої газети ми повідомляли про закінчення обласної першості Київської області з футболу, яка завершилась блискучою перемогою "Чайки" над київським "Монолітом" з рахунком 6:0. А тепер можемо підбити попередні підсумки успішного виступу команди в обласних змаганнях.

Передусім зазначу: нинішній футбольний колектив Петропавлівської Борщагівки створено лише 3 роки тому. І хоч склад "Чайки" щороку оновлюється, основа команди продовжує шлях сходження на вищу сходинку п'єдесталу пошани.

Нинішній рік наша команда від-

працювала на всі сто відсотків. Ще на початку року, коли закладались основи фізичної підготовки, до цього процесу гравці, як і належить, поставились серйозно. Особливо це було помітно у матчах на приз відомого вітчизняного воротаря Віктора Чанова. Турнір "Чайка" виграла переконливо.

Такий старт в сезоні створив впевненість у команді. І вже з перших матчів вона почала активно боротися за нагороди чемпіонату Київської області, тривалий час претендуючи на найвищі нагороди першості.

Звичайно, граючи на 4 фронти (в чемпіонатах області і району, двох кубкових змаганнях), "Чайка" зіграла достойно. Навіть

побіжний погляд на турнірну таблицю першості переконує в цьому. Бо наша команда лише двічі поступилася своїм суперникам – найменше в першості. І тому дебют визнано дуже вдалим.

З іншого боку неодноразово ми бачили рівень суддівства, де нашу команду прагнули засудити, аби зупинити переможну ходу на той час лідера обласного чемпіонату. І хоч морально витримати таку тактику боротьби (яскравим прикладом тому стало вилучення одного з найкориснішого захисника команди Мохамеда) вдалося не всім, факт лишається фактом. Тому й недобрала "Чайка" очок, хоч лише 3 очки поступилася чемпіону – досвідченому "Діназу".

Утім, фініш петропавлівської команди дозволив їй фінішувати нашим футболістам з високопіднятою головою. Хвала вам і честь!

Щодо найкращих у команді, то всі вони боролись за перемогу. Основний тягар боротьби винесли: Юрій Клименко, Роман Андрієнко, Олександр Волинець, Євген Рябченко, Ілля Гагуха, Дмитро Гаєвой, Микола Обіюх, Павло Валько, Юрій Галюк, Микита Шорніков, Григорій Барчишин, Олексій Олешко, Юрій Ткачук, Роман Кривенко, Володимир Богданов, Василь Бляхарський, Богдан Городнюк, Юрій Сухолин, Максим Постолатьєв, Роман Баранович, Мохамед Сіла Ламіне, Павло

Трасковський, Віталій Синельниченко, Сергій Козир, Олексій Майборода, Владислав Юзефович, Володимир Ігнат'єв, Олександр Урюпін. Виступаючи в різноманітних змаганнях, вони продемонстрували не тільки гарні фізичні кондиції, техніку, тактичну зрілість, а й були лідерами на полі, вели за собою інших, показуючи приклад майстерності.

Можна ще багато говорити про дебют саме цієї команди в чемпіонаті області. Головне ж, президенту команди Олександру Нігріці разом з талановитим тренером

Олександром Ігнат'євим вдалося створити боекватний колектив, якому до снаги подолати будь-якого суперника.

Звичайно, не можна не сказати, що велика підтримка сільської ради, особисто сільського голови Олексія Кодебського, котрий постійно відвідував матчі "Чайки", теж сприяло піднесенню гри команди.

Отже, перший млинець глевким не став. Тож так тримати!

Михайло ГРИЦЕНКО

ЧЕМПІОНАТ ОБЛАСТІ						
	Г	В	Н	П	М	О
1. Діназ (Вишгород)	30	24	3	3	90-19	75
2. Чайка (П.Борщагівка)	30	22	6	2	80-21	72
3. Інтеграл (Синява)	30	22	5	3	76-27	71
4. Хілд-Любомир (Ставище)	30	21	6	3	61-17	69
5. ФК Буча	30	20	2	8	87-29	62
6. ФК Путрівка	30	19	5	6	65-26	62
7. Динамо (Фастів)	30	16	8	6	49-24	56
8. Колос (Музичі)	30	14	4	12	61-50	46
9. ФК Бородянка	30	10	4	16	51-59	34
10. Арсенал (Київ)	30	8	6	16	49-59	30
11. Рубін (Пісківка)	30	6	9	15	36-59	27
12. Моноліт (Київ)	30	8	2	20	42-92	26
13. ФК Яготин	30	6	4	20	28-63	22
14. Лідер (П.Борщагівка)	30	4	2	24	29-110	14
15. Логро (Васильків)	30	3	1	26	25-94	10
16. Под.університет (Ірпінь)	30	2	3	25	27-107	9

ГАЗЕТУ НАБРАНО І ЗВЕРСТАНО НА КОМП'ЮТЕРНОМУ КОМПЛЕКСІ "МЕДІАДРУК"

Трибуна Петропавлівської Борщагівки

Свідectво про державну реєстрацію Кі 909 від 27.10.2005. Тираж 2000 примірників. Редакція не завжди погоджується з авторами публікацій та залишає за собою право редагувати надіслані матеріали. За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Редакція не листується з читачами, не веде дискусії на сторінках газети.

Головний редактор Михайло ГРИЦЕНКО
Дизайн та верстка: Павла ГРИЦЕНКА

Адреса редакції:
Київська область Києво-Святошинський район,
с.Петропавлівська-Борщагівка,
вул. Шкільна, 27а.
Телефони: 7-90-03, 406-57-43;
E-mail: mediadruk@mail.ru